

Μηνιαῖον σύγγραμμα εἰκονογραφημένον

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1896 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυντής **Ν. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ** ἰδιοκτήτης

Τῆ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡ' ἩΜΙΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ Κ.Κ.

ΑΜΠΕΛΑ ΤΙΜ., ΑΕΙΩΤΟΥ Π., ΒΑΛΛΑΒΑΝΗ ΙΩΑΚΕΙΜ, ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΟΥ Δ.,

ΒΕΡΓΟΥ Β., ΒΟΥΡΒΑΧΗ Γ., ΓΑΛΑΝΟΥ Μ., ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Κ.,

ΔΙΔΑΧΕΙΣΜΑ Κ., ΔΡΑΓΑΤΣΗ ΙΑΚΩΒΟΥ., ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Γ.,

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Δ., ΚΑΒΑΣΙΑ ΙΩ.,

ΜΩΡΑΙΤΙΝΗ ΤΙΜ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π.,

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΡ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΛΟΥ ΗΛΙΑ, ΠΕΤΡΩΦ ΙΩΑΝ.,

ΠΑΝΗΛΑΝΤΩΝΙΟΥ ΖΑΧ., ΠΟΥΛΚΡΑΤΟΥΣ Θ., ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ

Χ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι., ΣΙΓΑΛΑ Μ., ΜΑΥΤΖΑΚΟΥ Σ., ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΥ Π.,

ΠΑΣΧΑΛΗ ΣΗΥΤ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΛΟΥ Δ., καὶ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 3, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 3, ἐν Ρωσίᾳ ρούβλ. ἀργ. 3

Εἰς τοὺς φροντιστάς πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν δωροῦνται διάφορα δῶρα
Ἐκείστη συνδρομὴ ἀρχομένη τῆν 1ην Ἰανουαρίου λήγει τῆν 30 Δεβρίου
ἐκαστοῦ ἔτους.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΦΥΛΛΟΥ.,

11—Ὁδὸς Ἀδριατοῦ, μετὰξὺ φαρμακείου ἁ Ἐλαφοῦ καὶ Παλ. ἀγορᾶς -- 11

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ
τῷ ἐξωτερικῷ τὸ «Παιδικὸν Φύλλον» ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν
Διευθυντὴν αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὁ Γενικός γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων εὐχρηστέθῃ ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» τὸ ἐξῆς ἔγγραφον :

Ἡ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟεδΡΕΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1896

Ἀξιότιμε Κύριε,

Συμφώνως τῇ δοθείσῃ μοι ἐντολῇ ὑπὸ τῆς Α. Β. Ὑψηλ. τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς ἐπὶ τῇ ἐν Ἀθήναις τελείσῃ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐπιτροπείας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὠνομάσθητε μέλος τῆς ἐξ ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐπιτροπείας, ἣτις κέκληται νὰ προσβῇ εἰς τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν ἐπὶ τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι.

Γινώσκων τὰ ἐμπνέοντα ὑμᾶς ἐπίσης καὶ πάντας τοὺς ἡμετέροισι συμπολίταις αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμησεως ὑποθήσεως προωρισμένης νὰ προσπορίσῃται τῇ ἡμετέρῃ Πατρίδι μεγάλα ἠθικὰ ὠφελήματα παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ διὰ τῆς ὅσῃ ἐνεστί καὶ ἐκ τῶν ἐνότων τελειοτέρως περιποιήσεως τῶν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν συναθροισθησάντων ξένων κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω τι περὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως συναινέσητε καὶ ἐπιληφθῆτε τοῦ ἔργου μετὰ τῆς διακρινούσης ὑμᾶς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἐμπνέοντος ὑμᾶς ἐνθουσιασμοῦ.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως μοι ἀναγγεῖλητε τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὀνομασίας ὑμῶν ὡς μέλους τῆς ἐπὶ τῇ εἰσπράξει εἰσφορῶν ἐπιτροπείας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὅπως εὐαρεστούμενος προσέλθῃτε εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γενικῆς γραμματείας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων (ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ν. Κωστή ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου παρὰ τὸ Βουλευτήριον) τῇ 9 ἀρχεμένῳ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέρᾳ Παρασκευῇ καὶ ὥρᾳ 3ῃ μ. μ. ὅπως καταρτισθῶσιν ἐξ ὑμῶν αἱ κατὰ τμήματα μερικαὶ ἐπιτροπεῖαι καὶ κενωθῆ ὁ τρόπος τῆς περικιτέρω ἐνεργείας.

Μετὰ πάσης ὑπολήψεως

Ὁ Γενικός γραμματεὺς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων
ΤΙΜΟΛΕΩΝ Ι. ΦΙΛΗΜΩΝ

Κύριον

Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, ἐνταῦθα.

Εἰς τοῦτο, ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» ἀπήντησεν αὐθημερὸν ὡς ἐξῆς :

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀποδεχόμενος προθύμως τὴν ὀνομασίαν μου ὡς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τοῖς Ὀλυμπιακοῦς ἀγῶνας, παρακαλῶ νὰ με διαθέσητε ὡς νεμίζητε καταλλήλως καὶ ἐν τῇ ἀκόμῃ περιπτώσει ἐνεκὸν ἐπειγούσων σπουδαίων ὑποθέσεων μου δὲν κατορθώσω νὰ παρῶ αὐρίον κατὰ τὴν συνεδρίαν ὡς δικαῶς ἐπιθυμῶ.

Μετ' ἀπέρου τιμῆς
Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀξιότιμον κύριον

Τιμ. Φιλήμονα

Γεν. Γραμμ. τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμ. ἀγῶνων Ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Πάντες κατανοεῖτε τὴν τιμὴν ἣτις γίνεται εἰς τὴν ἡμετέραν πατριδα διὰ τῆς ἀποφάσεως ἵνα οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τελεσθῶσι κατὰ προτίμησιν εἰς Ἑλληνικὴν γῆν καὶ πάντες ἐπομένως ὡς Ἕλληνες αἰσθάνεσθε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντελέσητε ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπεστέρως τελέσεως αὐτῶν. Ἐκεῖ, εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν στάδιον, ὑπὸ τὸν αἴθριον Ἀττικὸν οὐρανὸν θ' ἀδελφωθῶσιν εἰς εὐγενῆ ἀγῶνα ἔθνη καὶ λαοί. Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ φιλοξενούντες, ἐκεῖνοι οἱ ξενιζόμενοι. Τὰς πρὸς τοὺς ξένους ὑποχρεώσεις μας πάντες κατανοοῦμεν ὅπως κατανοοῦμεν καὶ τὸ καθῆκον τὸ ὅποιον ἔχομεν νὰ παραστήσωμεν τὴν χώραν ἡμῶν πρὸ τῶν ἄλλων ἐθνῶν χώραν εὐπρόσωπον, χώραν ἀνταξίαν τῆς ἀρχαίας φήμης, τῆς ἀρχαίας εὐκλείας τῆς!

Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος πρὸς ὃν μετ' ἐλπίδων ἀποβλέπει τὸ ἔθνος ἀνέλαβε τὴν προεδρείαν τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ ἀκαταπονήτως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν.

Ἡμεῖς ἔχομεν καθῆκον νὰ τὸν μιμηθῶμεν

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἤβελον εὖρον προθύμως εἰς τὸ ἔργον τοὺς μικροὺς φίλους τοῦ ἀπεδέξατο προθύμως τὴν ἐκλογὴν του ἐν τῇ ἐπιτροπῇ πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ σήμερον σπεύδει νὰ παρακινήσῃ τοὺς συνδρομητὰς του νὰ προσφέρωσι τὸν ὀβολὸν των ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ.

Πᾶσα εἰσφορὰ εἶναι εὐπρόσδεκτος, παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου», ἣτις θέλει μεταβιβάσει τὸ συναθροισθησόμενον ποσὸν πρὸς τὸν κ. Γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μικρῶν φίλων τῆς

Ἐὰν δὲν ἐργασθῶμεν ὅλοι ἐξ ὅσον δυνάμεθα, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες πιθανῶς δὲν θὰ στεφθῶσιν ὑπὸ τῆς δεούσης ἐπιτυχίας.

Οἱ κ. κ. διδάσκαλοι καὶ γονεῖς τῶν μικρῶν μου συνδρομητῶν ἄς παροτρύνουσι τούτους εἰς τὴν εὐγενῆ συνδρομὴν ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ ἀποτυχία τῶν ἀγῶνων ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐθνικὴν καταισχύνῃν.

Ἀναλογισθῆτε ὅλοι τὴν τιμὴν τῆς ὁποίας μας ἔκρινεν ἀξίους ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος, ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ πατρίς τῶν ἀναγεννωμένων ἀγῶνων εἶναι ἡ Ἑλλάς, αἰσθανθῆτε κατακυριεύουσιν ὑμᾶς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἣτις οὐδέποτε ἐγνώρισε τὰς λέξεις «ἀποτυχία» καὶ «ἀδύνατον», καὶ ἀφοῦ ἐροίφθημεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἄς προσπαθῶμεν πάντες νὰ ἐξέλθωμεν ὡς ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος παρέδωκεν εἰς τὴν μεγάλῃν Εὐρώπην τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἀξίαν τούσης ἐκτιμήσεως.

Ἡ Διεύθυνσις

Η ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΧΕΛΙΔΩΝ

τοιμαζον-
το τὰ χα-
ριτωμέ-
να πτη-
νά ν' ἀ-
πέλθουν
εἰς ἄλ-

λους θερμότερους
ὀρίζοντας, διότι οἱ
χειμῶν εἶχεν ἀρ-
χίσει νὰ ἐπισκέ-
πτεται τὴν ἡμε-
τέρην πετρίδα καὶ οἱ πε-
ριπίδημοι πτερωτοὶ ἐπρεπε

ν' ἀναζητήσουν θάλλπος εἰς ἄλλους ὀ-
ρίζοντας.

Τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα πρὸς ἀνα-
χώρησιν. Οἱ νεοσσοὶ, χελιδόνες τέλειαι
πλέον, ἔπαιναν μακρὰν τῆς μιαιῶς των
φωλεᾶς ἀκολουθοῦσαι τοὺς φιλοστόργους
γονεῖς, εἴτινες μὲ τὰς μικροτέρας κατ'
ἀρχὰς εἶτα δὲ μεγαλειτέρας πτήσεις
των, ἐγύμναζον τὰ μικρὰ των διὰ τὴν
μέλλουσιν μακρὰν ἀποδημίαν των.

Ω! μὲ πόσῃν στοργῇν, μὲ πόσῃν
προσοχῇν, μὲ πόσῃν ἐπιτηδειότητῃ ἐδο-
κίμαζον τὴν δύναμιν τῶν μικρῶν πιε-
ρύγων τῶν φιλάτων τέκνων των εἰ φι-
λόστοργοι γονεῖς!

Κατ' ἀρχὰς, πετώντες ἀπὸ τῆς στέ-
γης εἰς τὴν καπνοδόχον καὶ ἐκεῖθεν εἰς
τὴν γειτονικὴν οἰκίαν καὶ ἀπ' ἐκείνης
εἰς τὸν θόλον τοῦ πλησίον ναοῦ, ἐκά-
λουν δι' ἐκφραστικῶν *τερρισμάτων* τὰ
μικρὰ τέκνα των, ἅτινα μετὰ τινος
δειλίας ἐν ἀρχῇ ἐσπευδον ν' ἀκολου-
θῶσι τὴν πτήσιν τῶν γονέων.

ὑπὸ τὴν ὄροφὴν τοῦ ὑλορράκιου
ἐξώστου τῆς οἰκίας μου, ζεύγος χελιδό-
νων εἶχε πῆξει τὴν φωλεάν του. Αἱ
πτέρυγες τῶν μικρῶν εἶχον τελειῶς δο-
κιμασθῆ ὅταν ἐπῆλθον τὰ πρῶτα ψύχη
καὶ ἡ ἀναχώρησις ἐφαίνετο ἐγγίζουσα.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ἐκαθήμεν εἰς τὸν
ἐξώστην μου, βλέπω μετ' ἀγωνίας ἰ-
πταμένην περὶ τὴν φωλεάν τῆς, μὲ
τεθραυσμένην τὴν μίαν πτέρυγα τὴν
ἀτυχῆ μητέρα χελιδόνα. Συνετρίθη ἡ
ψυχὴ μου εἰς τὸ πάθημα τοῦ πτηνοῦ,
ὅπερ βεβαίως θὰ τῷ ἐπροξένησε κακο-
νατεθραμμένον παιδίον καὶ ἐσπευσα
λαυθάνον τὸ ταλαίπωρον πτηνὸν ν' ἀ-
λείψω τὴν πληγὴν του δι' ἐλαίου. Μετ'
ὀλίγον ἐφθασεν ἐκεῖ καὶ ὁ ἄρρην συν-
τροφός τῆς, ὅστις ἰδὼν τὸ τραῦμα τῆς
συντρόφου του, ἔδραμε διὰ φωνῶν με-
στῶν ἄλγους καὶ ὀδύνης νὰ κλέσῃ
πλησίον τῆς πασχούσης μητρός τὰ μι-
κρὰ τέκνα.

Εἰς ὁποιαν ὀδυνηρὰν σκηὴν παρέ-
στην μάρτυς, εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς πε-
ριγράψω φίλτατοι ἀναγνώσταί. Περὶ
τὴν πληγωμένην μητέρα τὰ μικρὰ τῆς
κατεδέκνουν διὰ τῶν ἐκφραστικῶν φω-
νῶν των, τὴν ὀδύνην των διὰ τὴν ἐπελ-
θοῦσαν συμφορὰν, προσπαθοῦντα νὰ
παράσχωσιν εἰς αὐτὴν πᾶσαν συνδρο-
μὴν, πᾶσαν παρηγορίαν.

Ὁ ἄρρην, πετῶν ἀπὸ στιγμῆς εἰς
στιγμὴν ἐξω τῆς φωλεᾶς ἐπανήρχετο
μετ' ὀλίγον φέρων πρὸς τὴν ἀσθενῆ συν-
τροφον μύϊαν ἢ ἔντομον καὶ συνοδεύων
πάντοτε τὴν προσφορὰν του μὲ ἐν κε-
λάδημα παρήγορον.

Τὸ ψῦχος καθίστατο δριμύτερον. Ἡ
πρωτοπορεία τῶν περιπίδημων πτη-
νῶν εἶχεν ἀπέλθει καὶ δὲν ἔμενον ἐν-
ναίθια ἢ ὀλίγιστα ζεύγη τῶν ὁποιῶν
φαίνεται ἀκόμη τὰ μικρὰ δὲν εἶχον τὴν
δύναμιν νὰ ριφθῶσιν εἰς τὸ μακρὸν τα-
ξειδίον.

Μίαν πρωτὴν ἐξυπνήσας δὲν εὗρον
παρὰ τὴν ἀσθενοῦσαν, τὰ μικρὰ τέ-
κνα τῆς. Ὁ πατήρ των τὰ εἶχε παρα-
δώσει εἰς τὴν ἐπιμελίαν ἄλλων χελι-
δῶνων αἵτινες παρέλαβον αὐτὰ μεθ'
ἐαυτῶν, ἐκεῖνος δὲ πιστὸς πρὸς τὴν σύν-

τροφὸν του παρέμεινε παρ' αὐτῇ ἐπιμε-
λούμενος καὶ φροντίζων νὰ διατρέφῃ
τὴν ἀσθενοῦσαν συζυγον.

Δὲν εἶχε πολὺς καιρὸς παρέλθει καὶ
ἡ τεθραυσμένη πτέρυξ ἤρχισε νὰ θερα-
πευθῆται ἢ δὲ πτωχὴ μου χελιδὼν ἡ-
δύνατο νὰ πετᾷ μέχρι τῆς ἀντικρυνῆς
στέγης. Ὁ χειμῶν ὅμως πλέον ἦτο βε-
ρὺς, αἱ χιόες ἐκκλυπτον τὰ περίξ ὄρη
καὶ βορρᾶς ὀρητικῆς ἐπάγωνε τὰ τα-
λαίπωρα πτηνά.

Ἡ ἀναχώρησις πλέον ἦτο ἐντελῶς
ἀδύνατος.

Τὸ ἡνιόχη καὶ ἀπεφάσισα νὰ φι-
λοξενήσω ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον
τοὺς φίλτάτους συναικούς μου κατὰ τὴν
ἐπελθόντα χειμῶνα.

Ἐκλείσα λοιπὸν πάντα τὰ ὑελώ-
ματὰ τοῦ ἐξώστου μου, ἀφῆνων ἐν
τῶν παραθύρων ἀνοικτὸν τὴν ἡμέραν
ἵνα προμηθειῶνται τὴν τροφὴν των δι'
αὐτοῦ, τὴν ὁποιαν ἄλλως δὲν εἶχον ἀ-
νάγκην ν' ἀναζητήσωσι μακρὰν διότι
καθ' ἐκάστην ἐφρόντιζα νὰ ρίπτω παρὰ
τὴν φωλεάν των κόκκους σίτου ἢ ὀρυ-
ζης, τοὺς ὁποίους οἱ μικροὶ μου φίλοι
ἔτρωγον ὀρεκτικώτατα.

Ὁ χειμῶν παρήλαθε· τὸ ἔαρ ἤρχισε
νὰ προβάλλῃ ἀνθοστόλιστον καὶ μετ' ὀ-
λίγον ἐράνη ἐπανερχομένη ἢ πρωτοπο-
ρεία τῶν χελιδῶνων.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, πρωτὶ, πρωτὶ, μὲ
ἀφύπνησεν ἰσχυρὸν κελάδημα πολλῶν

τοιούτων ἐπισκεπτῶν ἀκουσθῆν εἰς τὸν
ἐξώστην τῆς οἰκίας μου. Ἐσπευσα ἐκεῖ
καὶ ὦ! τοῦ ἀπιστεύτου θεάματος! Τέσ-
σαρες, πέντε χελιδόνες, περικυκλοῦ-
σαι τὴν μικρὰν φωλεάν τῶν συναι-
κῶν μου, ἤνοιγον τὰς πτέρυγας των
μεθύουσαι ἐκ χαρᾶς ἢν ἐξέφραζον ἀρι-
στα διὰ τῶν ἐκφραστῶν κελαδημά-
των των καὶ κατησπαζοντο τὴν θερα-
πευθεῖσιν πλέον χελιδόνα καὶ τὸν πι-
στὸν αὐτῆς σύντροφον.

Ἦσαν τὰ τέκνα των! Ω! ἂν τὸ κα-
κὸν ἐκεῖνο παιδίον τὸ ὁποῖον ἐτραυμα-
τισε τὸ πτωχὸν πτηνὸν παρίστατο κατὰ
τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤθελεν αἰσθανθῆ
τοιαύτην συγκίνησιν εἰς τὴν καρδίαν
του ὥστε ἤθελε κλυθεῖ πικρῶς διὰ
τὴν πράξιν του καὶ οὐδέποτε θ' ἀπε-
φάσιζε νὰ κτυπήσῃ πλέον χελιδόνα.

Τὰ πτηνά μου διῆλθον τὸ θέρος πλη-
σίον μου.

Παρὰ τὴν πατρικὴν φωλεάν ἐκτι-
σαν ἤδη καὶ τὰ τέκνα τὴν ἰδικὴν των,
ὅταν δὲ ἐφθασαν πάλιν τὰ πρῶτα ψύ-
χη τοῦ χειμῶνος, αἱ χελιδόνες μου, θε-
ραπευθεῖσας πλέον ἐντελῶς τῆς μητρός,
μετὰ τῶν τέκνων καὶ ἐγγόνων των ἐπέ-
ταξαν μακρὰν τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἡ
φωλεὰ των ὅμως θερμὴ καὶ φιλόξενος
τὰς ἀναμένει ἕτοιμος νὰ τὰς θερμάνῃ
ἐπανερχομένας.

Καὶ αἱ χελιδόνες μου θὰ ἐπανέλθουν
πάλιν!

Νίκος

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙΣ ΑΓΩΣΙ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΦΥΛΛΟΥ»
ΕΚΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΝ
ΜΕ ΤΡΙΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΛΙΘΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΩΣΤΟ ΦΙΓΟΡΡΙΝΑΚΙ

ΘΑ ΗΝΑΙ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΜΕ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΡΗΝΗΝ ΤΟΥ ΥΑΗΝ

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΑΚΚΟΥΔΙ ΜΟΥ

(Συνίχεα)

Με τὸ σακκουῖδι ποῦ ἐπῆρε ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν γέροντα ἐπαίτην, (ὁ ὅποιος ἄς τὸ εἶποῦμε ἐπὶ τέλους, ἦτο ὁ Ἰησοῦς), ὁ στρατιώτης ἔλαβε θάματα καὶ ἐκέρδιζεν ἄρκετὰ χρήματα, εἰς τρόπον ὥστε εἶχε βίον λαμπρόν. Μετ' ὀλίγον ὁ στρατιώτης μας ἐνουμρεῦθη ὠραίαν γυναῖκα καὶ ἀπέκτησεν ἕνα υἱόν.

Μίαν ἡμέραν ὁ υἱὸς του ἠσθένησε σοβαρῶς καὶ ὁ πατήρ του προσκαλέσας συμβούλιον ἰατρῶν, ἔμαθε παρ' αὐτῶν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ σωθῆ. Καταλυπημένος ὁ καυμένος ὁ στρατιώτης ἐκάθητο εἰς τὸ προσκεφάλαιον τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐσυλλογιζέτο τί ἐπρεπε νὰ κάμῃ διὰ νὰ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸν θάνατον. Ἀφῆνης μιά ἰδέα τοῦ ἦλθεν εἰς τὴν κεφαλὴν νὰ φωνάξῃ καὶ νὰ συμβουλευθῆ τὸν γέρω διάβολον!

— Αἱ, γέρω διάβολε, μετὰ τὰ μικρὰ κέρματα... ποῦ εἶται;

Συμφώνως μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ τοῦ εἶχε δώσει ὁ γέρω-διάβολος, παρουσιάσθη ἄμέσως ἰνώπιόν του.

— Μ' ἐφώνηξες στρατιώτα;

— Ναί! θέλω μετὰ τὴν διαβολικὴν δύναμίν σου νὰ κάμῃς καλὰ τὸ παιδί μου. οἱ ἰατροὶ μετὰ ἀπέληξαν καὶ δὲν ξεύρω πλέον τί πρέπει νὰ κάμω;

— Ἀμέσως δὲν σεὺ τὸ ὑπόσχομαι, πρέπει πρῶτα νὰ τὸ ἰδῶ.

Καὶ παρευθὺς βγάζει ἕνα ποτήρι ἀπὸ τὴν τσέπην του, τὸ γεμίζει νερὸ καὶ λέγει εἰς τὸν πατέρα:

— Κότταξε μέσα καλὰ καὶ εἰπέ μου τί βλέπεις;

Κατατρομαγμένος ὁ στρατιώτης κυττάζει καὶ τί νὰ ἰδῆ.

— Βλέπω τὸν Θάνατον, τοῦ ἀπαντᾷ. μετὰ ἕνα φοβερὸ δρεπάνι εἰς τὸ χέρι!

— Καλὰ, αὐτὸ δὲν εἶναι σπουδαῖον.

Εἰς ποῖον μέρος κάθεται ὁ θάνατος;

— Στὰ πεδάρια τοῦ υἱοῦ μου!

— Αἱ! ἐφώνηξεν ὁ δαίμων δὲν εἶναι τίποτε. Χαρὰ σου, διότι ὁ υἱὸς σου ἐσώθη! Ἀμέσως πέρνει τὸ ποτήρι, πίνει ὀλίγον νερὸ, ραντίζει δι' αὐτοῦ τὸν ἄρρωστον, ὁ ὅποιος ἄμέσως ἔγεινε καλὰ!

— Κατάλαβες τοῦ λέγει τότε ὁ δαίμων ὅταν βλέπεις μέσα σ' αὐτὸ τὸ μαγικὸ ποτήρι τὸν θάνατον εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀσθενοῦς, ὑπάρχει τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτὸν, ἀλλ' ὅταν εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν, τότε πλέον κανεὶς δὲν τὸν σώζει. Τώρα ἐγὼ φεύγω, ὑγίαινε...

— Ὅχι, στάσου μιά στιγμή, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ στρατιώτης, θὰ σε παρακαλέσω πολὺ νὰ μοῦ χαρίσῃς αὐτὸ τὸ ποτήρι.

— Θὰ σοῦ τὸ δώσω, ἀλλὰ καὶ σὺ θὰ μοῦ δώσεις τὴν ὑπόσχεσίν μου ὀπίσω, ἀπῆντησεν ὁ γέρω-διάβολος.

— Σύμφωνοι!

Ὁ στρατιώτης ἐπῆρε τὸ ποτήρι, ὁ δὲ γέρω-διάβολος ἔμεινεν ἐλεύθερος τῆς ὑποσχέσεώς του καὶ ἔφυγεν.

Μετὰ αὐτὸ τὸ πολυτίμητον ποτήριον, νέαν δόξαν καὶ εὐφροσύνην καὶ πλοῦτην ἀπέκτησεν ὁ στρατιώτης μας, εἰς τρόπον ὥστε ἔγεινε περιζήτητος. Τὸ μετεχειρίζετο πάντοτε κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ γέρω διαβόλου. Τὸν προσεκάλου εἰς πολλὰ μερὰ νὰ ἐπι-

σκέπτεται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν νέαν του ἐργασίαν ἐκέρδιζεν ἄρκετὰ χρήματα μετὰ τὰ ὅποια ἠγόρασεν ἐν ξενοδοχεῖον ἀπέναντι τοῦ βασιλικοῦ ἀνκυτῶρου!

Ἡμέραν τινὰ, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἠσθένησε σοβαρῶς καὶ ὅλοι οἱ περιφημότεροι ἰατροὶ συναθροισθέντες δὲν ἠδύνατο νὰ κάμουν τίποτε! Καθ' ἐκástην πρωΐαν ἡ ἐπίσημος ἐκθεσίς των ἔλεγεν ὅτι «ἡ θέσις τοῦ βασιλέως χειροτερεύει». Ἐπάνω εἰς τὴν ἀπελπισίαν του ὁ βασιλεὺς ἐνεθυμήθη τὸν στρατιώτην ὁ ὅποιος ἄλλοτε εἶχε βάλει ὅλους τοὺς διαδόλους τοῦ στοιχειωμένου παλατιοῦ μέσα εἰς τὸ σακκουῖδι του καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοῦ φωνάξῃ.

Τρέχει ἄμέσως ἐκεῖ ὁ στρατιώτης, γεμίζει τὸ ποτήρι τοῦ νεροῦ καὶ κυττάζει. Ἀλλὰ δυστυχία! Ὁ θάνατος ἐκάθητο εἰς τὸ προσκεφάλαιον τοῦ βασιλέως!

— Οὔτε ἐγὼ, οὔτε κανεὶς Μεγαλειότατε εἰμπορεῖ νὰ σᾶς ἰατρύσῃ. Εἶναι ἐντελῶς

ἀδύνατον, καθὼς βλέπω μέσα στὸ ποτήρι! Ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη φοβερὰ καὶ τοῦ λέγει:

— Δὲν ἐντρέπεσαι, σὺ ποῦ ἔκαμες τόσους καὶ τόσους καλὰ νὰ μὴ εἰμπορῆς νὰ σώσῃς τὸ βασιλεῖα; Προσπάθησον νὰ μεθεραπεύσῃς καὶ εἰς μὲν ζήτησός θὰ εἶναι ἰδικόν σου στρατιώτα μου.

Τότε ὁ στρατιώτης παρεκάλεσε τὸν θάνατον νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ λέγων:

— Ἄκουσε θάνατε, πάρε τὴν ζωὴν μου, ἀλλὰ ἄρῃς νὰ ζήσῃ ὁ βασιλεὺς.

Ἀμέσως ρίπτει ὕδωρ εἰς τὸ ποτήριον καὶ παρατηρεῖ ἐκ νεῦν ἐντὸς αὐτοῦ, μετὰ χαρᾶς δὲ ἀνεκφράστου φωνάζει.

— Μεγαλειότατε! ἐσώθητε ὁ θάνατος ἔφυγε ἀπὸ τὸ μαξιλάρι.

Πίνει ὀλίγον νερὸ, ραντίζει δι' αὐτοῦ τὸν βασιλεῖα καὶ μετ' ὀλίγον ὁ βασιλεὺς ἦτο εὐσῶς καὶ ὑγιής!

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Κουδούβουλος

(Κιτὰ τὸ Γαλλικόν)

ΟΚΤΩ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΗΝ Χρωματισταὶ θὰ στολίσουν τὸ πασχαλινὸν τεῦχος τοῦ «Παιδικοῦ Φύλλου»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(Ἴδε α' φύλλον)

Ἰπὸ τὴν α' εἰκόνα

Τρέχει ὁ Ντικ καὶ ἡ Ψιψίνα μετὰ πηδύματα μεγάλα ὑπὸ τὴν β'.

Κι' ὁ Γιωργάκης τοὺς προσφέρει τὸ φλιτζάνι μετὰ τὸ γάλα ὑπὸ τὴν γ'.

Μὰ ἐνῶ ὁ Ντικ ζυγώνει, ἡ Ψιψίνα νιαουρίζει ὑπὸ τὴν δ'.

Πάει ἡ γάτα νὰ ροφήσῃ καὶ ὁ σκύλλος τὴν γαυγίζει ὑπὸ τὴν ε'.

Κι' ὁ μικρὸς ροφῶν τὸ γάλα ἐνῶ κλαῖν τρομακτικὰ ὑπὸ τὴν ς'.

— Δύο, λέγει, μαχομένων τρίτος πάντοτε νικᾷ!

Εἰς τὸν ἀνωτέρω διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος πολλοὶ φίλοι μου. ἄλλοι ὅμως ἀπέτυχον εἰς τὰς φράσεις τὰς ὁποίας μοὶ ἐστειλαν, ἄλλοι δὲ παρεξηγήσαντες τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ ἐγραψαν ὀλόκληρον διήγημα. Εὐχομαί, εἰς μέλλοντα διαγωνισμὸν νὰ φανῶσιν οἱ μικροὶ μου φίλοι εὐτυχέστεροι.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ Κ. ΚΑΙ ΤΗΙ Κ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΙ

Ὁ κύρ-Καλόγνωμος, παντοπώλης τῆς συνοικίας, εἶχε τὴν ἀποθήκην τοῦ καταστήματός του εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς οἰκίας μου. Ἐκεῖ εἶχεν ἀποθηκεύσει διαφόρων εἰδῶν τυρὶν, βούτυρα, σαλάκια κλπ. ὅσα δηλαδή δὲν εἶχαν εἰς τὸ κατάστημά του. Δὲν ἐγνώριζεν ὅμως ὁ καυμένος ὅτι εἶχε καὶ ἐνοικιστὰς οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δὲν ἐπλήρωνον ἐνοίκιον, ἀλλὰ καὶ ἐτρωγον καὶ ἐπινον εἰς βῆρος τοῦ καταστηματοῦ.

Μίαν ἡμέραν ὅμως παρατήρησε μερικὰς τρύπαις εἰς ἓνα τουλοῦμι τυρὶ καὶ ἔπειτα ἠνένησεν ὅτι κῆποις ποντικοφωλιὰ τὸ εἶχε στήσει ἐκεῖ μέσα.

Πράγματι ὁ κύρ-Μουστάκας, ποντικός ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὸ θάρρος ἐνῶ τοὺς κυττάζετε νὰ σὰς βλέπουν μὲ τὰ δύο σὰν χανδρίτσες ματάκια των, ὁ κύρ-Μουστάκας αὐτὸς σὺν γυναίξί καὶ τέκνοις, φίλοις καὶ γνωρίμοις τὸ εἶχε ρίξει ἐκεῖ μέσα εἰς βῆρος τοῦ κύρ-Καλόγνωμου. Εἰς τοιοῦτον μάλιστα σημεῖον εἶχε φθάσει ἡ ἀναίδεια τῆς κυρίας Μουστάκα ὥστε παρεκίνησε τὸν σύζυγόν της νὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ μίαν ἐσπερίδα διὰ νὰ βγάλουν μερικὰς ὑπερρώσεις ποὺ εἶχον πρὸς ἄλλας εἰκογενεῖας φιλικὰς. Ὁ κύρ-Μουστάκας εἰδέχθη ὠρίστη ἡμέρα, διενεμήθησαν τὰ προσκλητήρια καὶ ἤρχισαν αἱ προσετοιμασίαι.

Ὁ κύρ-Καλόγνωμος, καθ' ὃν χρόνον ἡ κυρία Μουστάκα ἔκρινε τῆς προσετοιμασίας, παρατήρησε τὴν μεγάλην καταστροφὴν ἢ ὁποία καθ' ἡμέραν τοῦ ἐγένετο καὶ διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸν μεγαλύτερον γάτον του τὸν γέρω-Μαμαλοῦκον,

σεβάσμιον δεκκὸν ἑκτὼ χρόνων, διὰρκῶς ρουθουνίζοντα εἰς ἓνα βερὲλι καφέ καὶ ὁποῖος ἐπνεε μένεα κατὰ τῆς εἰκογενεῖας Μουστάκα διότι μίαν φοράν ὅταν τὴν καταδίωκεν, ἐν μίλῳ αὐτῆς, ὁ Σταχτερός, τοῦ ἐτρώπωσε μέσα εἰς ἓνα ὑπόδημα τρυπημένον καὶ διὰ τῆς τρύπας τοῦ ὑποδήματος κατόρθωσε νὰ τοῦ φύγῃ καὶ νὰ σωθῇ. Εἰς τὸν Μαμαλοῦκον λοιπὸν αὐτὸν ἀνετίθη ἀπὸ τὸν κύρ-Καλόγνωμον ἢ καταδίωξις τῆς ληστείας.

Ὁ Μαμαλοῦκος ἀπεδέχθη ἀσμένως καὶ ἀναβῆς εἰς τὴν ὑψηλοτέραν καμινάδα τοῦ σπητιοῦ μὲ ἐν γλάου δυνατὸ ἐμάζευσε

ἐκεῖ ὅλους τοὺς γάτους τῆς συνοικίας. Τότε ἀπὸ τὴν καμινάδα, μὲ ὕψος ῥήτορας τοὺς εἶπε τὰ ἐξῆς :

— « Ἄρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ γάτοι καὶ σεῖς μικρὰ γατάκια ποὺ πρώτην φοράν πατεῖτε τὰ κεραμύδια! Ἀπόψε εἰς τὰς 9, μὲ τὰ νύχια ὀκονισμένα νὰ βρεθῆτε ὅλοι ἐξω ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ κύρ-Καλόγνωμου. Πρόκειται νὰ καταδιώξωμεν ἄσπονδον ἐχθρὸν, τὴν εἰκογενεῖαν τοῦ κύρ Μουστάκα. Εἶπα, πηγαίνετε!

Ὅλοι ἐκυψαν τὸ κεφάλι καὶ ἐφυγαν.

Ὡρα 8 1)2. Τί διαβουλευμένη σύμπτωσις! Ἡ ἑσπερίς τοῦ κυρ-Μουστάκα ἔτυχε νὰ ἦναι τὴν ἰδίαν ἑσπέρην, καθ' ἣν ὁ Μικμαλοῦκος εἶχε διατάξει τὴν γενικὴν συναθροισίν των γάτων τῆς γειτονιάς.

Οἱ προσκεκλιμένοι καταφθάνουν ἀλεπάλληλοι. Τί θόρυβος, τί παραχῆ, τί μουσική, τί πολυτέλεια! Ὁ κόσμος χαλάει ἀπὸ τὸ γλέντι.

Ἐξάφην, δὲ μάτιζ γυαλίζουν εἰς τὸ σκοτάδι· εἶναι τοῦ Ἀσπρουδεροῦ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Μικμαλοῦκου, ὁ ὁποῖος ἐστάλη νὰ πληροφορηθῆ τί γίνεται.

Δὲν περνᾷ πολλή ὥρα καὶ ἀκούεται φερόρος θόρυβος. Ὅλοι αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ εἰσορμῶν πρῶτος ὁ Μικμαλοῦκος σβύνει τὰ φῶτα. Τὸν Μικμαλοῦκον ἀκολουθοῦν ὅλοι οἱ ἄλλοι γάτοι καὶ ἀρχίζει φερόρ κυνηγητό. Ἐκείνη τὴν ὥραν ἐχόρευον πᾶ-γτέ-κάτρ! Οἱ καθελιέροι τὰ χάνουν, αἱ κυρίαι λειπεθυμοῦν, οἱ γάτοι ἐπιπίπτουν καὶ δὲν ἀφίνουν οὔτε ρουθῶνι ἀπὸ τὴν συνκναστροφῆν.

Καὶ τὸ ἐπιμύθιον :

— Σὲ ξένο πρᾶγμα, μὴ βάζεις χέρι!

Πλάτανος Κιφισιάς

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΚΑΙ ΓΑΤΑΚΙ

Μιὰ ἡμέρα, κοριτσακί
Λαρωπό σὺν ἀγγελίαι
Στὰ χερᾶκια του κρατοῦσε
Τὸ γατάκι καὶ γελῶσε . . .
Τὸ σφιγγε στήν ἀγγαλιά του
Μὴ . . . τοῦ φώναζ' ἢ Μαμά του.

Πῶ! πῶ! πῶ! πῶ! τὸ καϊμένο
Τὸ μικρὸ, τὸ χαϊδεμένο
Ἔλα δῶ χρυσό μου, ἔλα
Νὰ σοῦ δίσω μιὰ κορδέλα
Καὶ τὸ ἔκανε ἄνω κάτω . . .
Μὴ . . . τοῦ φώναζ' ἢ Μαμά του.

Τὸ 'περνε καὶ τὸ φιλοῦσε
Στὸ λαίμῳ τὸ γαρφαλοῦσε
Τοῦ τοιμπιῦσε τὴν εὐρά του
Καὶ τοῦ τράβαγε τ' αὐτιά του
Κε' δταν τὸ 'φειν' ἄνω κάτω
Μὴ . . . τοῦ φώναζ' ἢ Μαμά του

Νιάου, νιάου τὸ γατάκι
Κε' ἀνοίγε τὸ στοματάκι
— Ὅχι ὄχι δὲν σ' ἀφίνω
Πάλι τοῦ 'λεγε ἐκείνο
Νιάρρρρρ . . . τοῦ σφιγγε τὴν σφά του
Μὴ . . . φωνάζει ἢ Μαμά του.

Τὸ γατάκι ἀπ' τὸ θυμὸ του
Τοῦ κεντᾷ τὸ πρόσωπό του
Κλάζει ἔωρα καὶ φωνάζει
Ἄχ τί πόνο δοκιμάζει
Πῶς κλοῦν τὰ δάκρυνά του
— Βλέπει ; Τοῦ 'πε ἢ Μαμά του!

Μὴ τὰ ζῶα βασανίλης
Καὶ κτυπῆς καὶ τυραννῆς
'Ἐποφίρουν καὶ ἐκεῖνα
'Ὅπως σὺ μικρὰ ποιεῖς!

Ἰωάν. Σ. Λάιος.

ΣΟΦΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

- Ἡ ὀκνηρία ὀδοπορεῖ πολὺ ὑπομονητικᾶ, ὅθεν ἢ πενία δὲν ἀργεῖ νὰ τὴν προσθάσῃ.
- Ποτὲ μὴ ἀφήνης δι' αὐριον ὅτι εἴμπορεῖς νὰ κάμης σήμερον.
- Ποτὲ μὴ βαρύνης ἄλλους δι' ὅσα εἴμπορεῖς νὰ κάμης μόνος.
- Ποτὲ μὴν ἐξοδεύης τὸ ἀργύριόν σου πρὶν τὸ λάβῃς.
- Ποτὲ μὴ ἀγοράζης ὅτι δὲν χρειάζεσαι ἔστω καὶ ἂν τὸ εὐρίσκῃς εὐθηνόν.
- Ποτὲ δὲν θὰ μετανοήσης διότι ἐφαγες ὀλίγον.
- Οἱ ἀετοὶ πετοῦν μόνον· τὰ πρόβατα συναγελάζονται.
- Δὲν ὑπάρχει φίλος καλλίτερος ἀπὸ ἐπωφελεῖς βιβλίον.
- Μὴ ζῆται συμβουλὴν ἐὰν δὲν σκέπτεσαι νὰ τὴν ἀκολουθήσης.

ΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

ἘΣ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ κόσμου, ἔζων μακαρίως οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἀναπαύσεως ἔχοντες πᾶν ἀγαθὸν καὶ λατρεύοντες τὴν θεὰν Ἀνάπαισιν δι' ἁσμάτων καὶ χορῶν.

Εἶπον οὖν ἔζων εὐτυχεῖς διότι ἤρκουτο νὰ ἔχωσιν ὡς τροφήν των τοὺς αὐτομάτως γινεμένους καρπούς τῆς γῆς καὶ νὰ ἀναπαύονται εἰς χλοεράς κοιλάδας, ἐνῶ ἄνωθεν αὐτῶν ἐκελάδουν τὰ πτηνὰ καὶ περίε των ἐπαιζον τὰ διάφορα ζῶα.

Βαθμηδὸν ὅμως καὶ κατ' ὀλίγον ἐκυρίευσεν τὸν ἄνθρωπον ἡ ἰδέα τοῦ νὰ σφετερισθῆ δι' ἑαυτὸν μέρος ἀπὸ τὰ γενικὰ ἀγαθὰ καὶ ἰδοῦ ἀμέσως εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον ἡ Βία, ὁ Δόλος, ἡ Κλοπή καὶ ἡ Ἀρπαγή. Μετ' ὀλίγον ἐφθασαν ἡ Ὑπερηφάνεια καὶ ὁ Φθόνος καὶ ἐδίδαξαν τὸν ἄνθρωπον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἦναι εὐχαριστήμενος ἐξ ὅσων ἔχει ἂν ὁ γείτων αὐτοῦ ἔχη περισσότερα ἀγαθὰ.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εἶχε περιέλθει ὁ κόσμος ὅτε κατέβη ὁ Κόπος εἰς τὴν γῆν. Ὁ Κόπος ἦτο υἱὸς τῆς Ἀνάγκης. ἀνετράφη δὲ ἀπὸ τὴν Ἑλπίδα καὶ ἐχρημάτισε τῆς Τέχνης μαθητὴς, διὰ τοῦτο εἶχε τῆς μητρός του τὴν δύναμιν, τῆς τροφῆς του τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐπιδειξιότητα τῆς διδασκαλίας του. Τὸ πρόσωπόν του ἦτο ἐρρυτιδωμένον ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ κεκαυμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον. Εἰς τὴν μίαν χεῖρά του ἐκράτει ἐργαλεῖα γεωργικὰ καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὰ σύνεργα τῆς τεκτονικῆς δι' ὧν ἀνήγειρε οἰκίας καὶ πύργους.

Ὁ Κόπος ἰδὼν τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ εἶπε :

— Ὀνητοί, μὴ βασιζέσθε εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἀναπαύσεως ἀνισχύρου καὶ

ἀπατηλῆς θεότητος ἢ ὅποιά θά σας ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν πρώτῃν ἐπιδρόμῃν τοῦ Λιμοῦ καὶ τῆς Ἀσθενείας. Ἐγὼ θά σας διδάξω νὰ θεραπεύσητε τὴν ἀκαρπίαν τῆς γῆς καὶ θὰ τὴν ἀναγκάσω νὰ παρέχῃ τροφὰς καὶ τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα. Ἐγὼ θὰ βιάσω τὰ ὕδατα νὰ δίδωσιν εἰς ὑμᾶς τοὺς ἰχθύας των, τὸν ἀέρα τὰ πετεινὰ του καὶ τὸ δάος τὰ ζῶα του. Θίλω σὰς διδάξῃ νὰ τρυπᾶτε τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς καὶ νὰ ἐξάγετε ἐξ αὐτῶν μέταλλα, καὶ τέλος θέλω καθυποτάξῃ εἰς ὑμᾶς τὴν Φύσιν ὀλοκλήρον.

Ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ λόγου τούτου τοῦ Κόπου οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἀνεκήρυξαν τοῦτον ἡγεμόνα των πλὴν ἰδόντες μετ' ὀλίγον ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς τὸν Κάματον μὲ πρόσωπον κατηρῆς καὶ σῶμα ἐξηνητημένον ἤρχισαν πάλιν νὰ μεμφιμοιρῶσι καὶ νὰ τρέπωνται πρὸς τὴν Ἀνάπαισιν.

Ὁ Κόπος καὶ ἡ Ἀνάπαισιν δὲν ἤργησαν νὰ παρηλάττωσιν δι' ἐλιγονλόβιος θὰ ἦναι ἡ Βασιλεία ἐκάστου, διότι ὁ μὲν Κόπος ἐβλεπε ὅτι τὰ πλοῦτη τὰ ὅποια εἶχε χάρισει εἰς τὸν κόσμον ἤρχιζε οὗτος νὰ τα προσφέρῃ ὡς δῶρα εἰς τὴν Ἀνάπαισιν, ἡ δὲ Ἀνάπαισιν παρετήρησε τοὺς ὑπηκόους της προσφεύγοντας εἰς τὸν Κόπον ἐν ὥρᾳ Ἀνάγκης. Ὅθεν ἐσυμφώνησαν νὰ κυβερνώσιν ἀμοιβαίως τὸν κόσμον, ὁ μὲν Κόπος βασιλεύων τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ Ἀνάπαισιν τὴν νύκτα, ὑπεσχέθησαν δὲ νὰ φυλάττωσιν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὰ σύνορα, ὥστε ὁσάκις ἐγίνοντο ἐχθρικά τινὰ κινήματα ὁ μὲν Κόπος ν' ἀπαντᾷται ὑπὸ τοῦ Κόπου, ὁ δὲ Κάματος νὰ διώκεται ὑπὸ τῆς Ἀναπαύσεως.

Οὕτως ἐπαυσε ν' ἔρις. Ὁ Κόπος καὶ ἡ Ἀνάπαισιν ἐγέννησαν τὴν Ὑγείαν, ὠραίαν θεὰν ἢ ὅποιαν ἐλατρεύθη καὶ λατρεύεται παρ' ὅλου τοῦ κόσμου.

(Ἀλληγορία Περικλή).

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Θὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν ὠραίων εἰκόνων καὶ μουσικῆν τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
κ. Θεμ. Πολυκράτους

ΤΙΣ Ο ΜΩΡΟΣ:

Ἐπῆρχεν ἐν Εὐρώπῃ ἄλλοτε συνήθεια νὰ διατηρῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν οἱ μεγιστάνες ἓνα μωρὸν πρὸς διασκέδασιν. Εἷς ἐκ τῶν μεγιστάνων τούτων, Ἄγγλος λόρδος, ἔδωκε πρὸς τὸν μωρὸν ὑπὲρ τὴν μίαν βακτηρίαν μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ δώσῃ ταύτην εἰς ἄνθρωπον μωρότερον ἑαυτοῦ.

Ὁ ὑπὲρ τῆς λαβὼν τὴν βακτηρίαν ἀπῆλθε.

Μετ' ὀλίγα ἔτη ὁ λόρδος ἠσθένησεν, ὁ δὲ μωρὸς μαθὼν τὴν ἀσθενείαν του ἔσπευσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ.

— Σὲ ἀφήνω ἐντὸς ὀλίγου, καλέ μου φίλε εἶπεν ὁ λόρδος.

— Καὶ ποῦ πηγαίνετε, κύριε, εἶπεν ὁ μωρὸς.

— Εἰς ἄλλον κόσμον.

— Καὶ θὰ ἐπιστρέψετε μετὰ ἓνα μῆνα;

— Ὅχι.

— Μετὰ ἓν ἔτος ἴσως;

— Οὔτε.

— Ἀλλὰ πότε;

— Οὐδέποτε.

— Καὶ ἐφροντίσατε νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν εὐτυχίαν σας ἐκεῖ ὅπου θὰ ὑπάγῃτε;

— Ὅχι.

— Τότε λοιπὸν λάβετε τὴν βακτηρίαν αὐτὴν, εἶπεν ὁ μωρὸς, εὐρον τὸν μωρότερόν μου βλέπετε διότι ἐγὼ τοιαύτης μωρίας δὲν κατέστην ἔνοχος!

Ποῖος ἐκ τῶν δύο νομίζετε μικροί μου φίλοι, ὅτι ἦτο ὁ μωρότερος;

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΠΟΣΩΝ ΘΑ ΖΗΛΕΥΣΟΥΝ

ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΟΤΑΝ ΘΑ
ΙΔΟΥΝ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΒΟΥΣ

(μῦθος)

Εἰς κώνωψ ἐπὶ κέρατος ἑνὸς βοῦς καθίσας Ἐσούριζε... καὶ πρὸς στιγμὴν βαρὺν αὐτὸν νομίσας Στρέψας ἠρώτησε τὸν βόιν, νὰ φύγῃ ἢ νὰ μείνῃ Φρονῶν ὅτι ὁ ὄγκος του τὸ κέρασ του βαρύνει! Ὁ δὲ, γελῶν, ἀπάντησε νὰ κάμῃ ὅτι θέλει Αὐτὸν ἢ μείνῃ διαρκῶς ἢ φύγῃ δὲν τὸν μέλλει

Καὶ τὸ ἐπιμύθιον μου: περιπαίξουσιν οἱ ἄλλοι Τοὺς μικροὺς ὅπου νομίζουν ὅτι ἔγειναν μεγάλοι!

Νίκος.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΔΕΝ Θ' ΑΠΟΣΤΑΛΗ ΕΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΗ ΠΛΗΡΩΣΗ. ΕΩΣ ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ

ΤΡΙΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τὸ «Παιδικὸν Φύλλον» προκηρύσσει μετὰ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ τὸν εἰς τὴν διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν ἀπνεύματος μικρῶν.

α') Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος ὅσοι ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν τῶν.

β') Τὰ πνεύματα μικρῶν, δεόν νὰ γράφονται ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου χάρτου καὶ νὰ ἴναι πρωτότυπα, νὰ μὴ ἔχουν δηλ. δημοσιευθῆ εἰς ἄλλο περιοδικόν.

γ') Ὁ συνδρομητὴς τοῦ ἑοῦ ἤθελον δημοσιεῖσθ κατ' ὄν τὸ ἔτος τὰ περισσότερα πνεύματα μικρῶν θὰ ὑῆχῃ τοῦ βραβείου.

δ') Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

ε') Ὁ βραβευθησόμενος θὰ λαβῇ ὡς γέρας τὰς εἰκόνας τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης εἰς μέγα σχῆμα.

ζ') Συνδρομητὴς ὅστις ἤθελεν ἀποστείλῃ πνεύμα μικρῶν δημοσιευμένον εἰς ἄλλο περιοδικόν αποκλείεται τοῦ διαγωνισμοῦ

ΘΑ ΗΝΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΦΥΛΛΟΥ»
ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΑΣ
ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗΤΕ.

Ο ΜΥΛΟΣ

(Διὰ μικρὰ παιδία).

Ὁ μύλος εἰς τὴν γῆν φλ. φλ.
Σ' αὐτὴν ἀγῆ φωτισθῆ,
καὶ βίβει τὸ νερὸ φλ. φλ.
Ὁ μύλος νὰ γυρίσῃ.

Ὁ μύλος ἄρχισεν πλ. πλ.,
Γυρίζει τὸ λιθάρι,
Ὁ μύλος ἄρχισεν πλ. πλ.,
Ἀλέθει τὸ σιτάρι.

Τὸ μύλολιθάρι φλ. φλ.,
Κυλῆ γοργὰ ποτάμι,
Τὸ σιτάρι μας φλ. φλ.,
Ἀλέθει νὰ τὸ κάμη.

Καὶ τὸ σιτάρι μας πλ. πλ.
Ἀλέθει ὅταν γένη,
Ὁ γέρω μύλωνας πλ. πλ.
Κουλοῦρες θὰ μᾶς δίνη.

Νίκος

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πῶς φεύγουν τὰ μακαρόνια! Ἐνῶ βράζει πῆλινον ἢ γάλλικον ἄγγελον μὲ μακαρόνια, ρίψατε ἐντὸς αὐτοῦ ἀδρόγγυρον καὶ θὰ ἰδῆτε νὰ ἐξέλθωσιν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἰστροῦ τὰ μακαρόνια!

Πῶς δύναται νὰ ἐπιπλῆθῃ ἡ βελόνη! Θέσατε φύλλον σιγαροχάρτου ἐπὶ ποτηρίου πλήρους ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτοῦ μίαν βελόνην. Κατόπιν βυθίσατε διὰ δύο ζυγαριῶν ἢ τῶν δακτύλων σας μετὰ προσοχῆς τὸ σιγαροχάρτον ὅπως κατέλθῃ μέχρι τοῦ πυθμένου καὶ θέσατε παρατηρήσῃ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι

ἡ βελόνη θὰ ἐπιπλῆθῃ μένουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

Πῶς διέρχεται ὁ ἀτμός διὰ τεμαχίου τσόχας ἢ χαρτονίου! Πληρώσατε ἓ, ποτήριον θερμοῦ ὕδατος καὶ καλύψατε αὐτὸ διὰ τεμαχίου τσόχας ἢ χαρτονίου. Θέσατε κατόπιν ἀνεστραμμένον ἐπὶ τοῦ χαρτονίου ἢ τῆς τσόχας ἕτερον ποτήριον κατ' ὅλα ὁμοίον πρὸς τὸ πρῶτον τὸ περιέχον τὸ ὕδωρ καὶ μετὰ τινα λεπτὰ θὰ παρατηρήσητε ὅτι οἱ ἀτμοὶ διαρρέουσι διὰ τῆς τσόχας ἢ τοῦ χαρτονίου θέλουσι πληρώσει τὸ κενὸν ποτήριον.

Σημειώσεις.

Εἰς τὸ ἐπόμενον χρωματολιθογραφημένον φύλλον

δημοσιεύεται ὠραῖον διήγημα «**Η ΣΗΜΑΙΑ**»

Τοῦ γ. λευκτάτου λογογράφου καὶ συντελεστῆρος μας κ. Δ. Καλογεροπούλου.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ Μαρτίου δημῶδη :

- * Μάρτης γδάρτης
Καὶ παλουκοκαύτης
Τὰ γερόβειρα τὰ γδέρνει
Τὰ δαμάλλα τὰ παιδεύει
- * Τοῦτο λέγεται ὅταν καὶ κατὰ τὸν Μάρτιον ἐξακολουθεῖ ὄριμος ὁ χειμὼν καὶ τὰ ζῶα ἠνθίσκουσιν ἐκ τῆς πείνης, ἀναγκάζονται δὲ οἱ χωρικοὶ ἐκ τοῦ ψύχους νὰ καίωσι πρὸς θέρμανσιν καὶ τὰ πρὸς φραγμὸν χρήσιμα ξύλα (παλούκιτ).
- * Καὶ ἕτερον :
Καλλιὸ Μάρτης ἔς τῆς γωνιάς
Περὶ Μάρτης ἔς τῆς αὐλαίς.
- * Τοῦτο λέγεται διότι ἡ καλοκαιρία κατὰ Μάρτιον θεωρεῖται ἐπιβλαβὴς τῇ γεωργίᾳ καὶ κτηνοτροφίᾳ.
- * Καὶ τρίτον :
Ὁ Μάρτης κάποτε γελᾷ
Καὶ πότε πάλι κλαίει
- * Διὰ τοῦτου θέλουσιν νὰ παραστήσουν ὅτι ἄλλοτε ἔχομεν καλοκαίριον καὶ ἄλλοτε χειμῶνα κατὰ τὸν Μάρτιον.
- * Καὶ τέταρτον :
Ἀπὸ Μαρτίου ποκάμισο
Κι' ἀπ' Αὐγούστου σιγγουῖνι ἢ
Ἀπὸ Αὐγούστου χειμῶνας
Κι' ἀπὸ Μαρτῆ καλοκαίρι.
- * Καὶ ἄλλο :
Ὅπου ἔχει κόρη τρυφερή
Τοῦ Μάρτη ἤλιος μὴν τὴν δῆ
- * Διότι πιστεύεται ὅτι ὁ ἥλιος τοῦ Μαρτίου εἶναι καυστικός καὶ μαυρίζει τὴν λευκὴν ἐπίδερμίδα.
- * Διὰ τοῦτο ἀπὸ 1ης Μαρτίου δένουσιν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδία εἰς τὴν χεῖρα νῆμα πολύχρωμον τὸ ὁποῖον καλεῖται Μάρτης.
- * Καὶ ἄλλο :
Κύρ Μάρτη ἔς τὴν πομπή σου
τ' ἄρνιά μου τὰ ἐξεύμασ,
- * Λέγουσιν, ὅτι γρατὰ τις ὑβρίζουσα τὸν Μάρτιον διὰ τὸ ψυχρὸς του εἶπε τὸ ἀνωτέρω δίστιχον, ἀλλ' ὁ Μάρτιος θυμωθεὶς διὰ τὴν ὑβρίν ἐδαναίσθη παρὰ τοῦ Φεβρουαρίου τρεῖς ἡμέρας καθ' ἃς ἔκαμε ψυχρὸς ὄριμὸς ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀπέθαναν τὰ ἄρνια τῆς γρατᾶς.
- * Αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι ἡ 29, 30 καὶ 31 Μαρτίου αἱ ὁποῖαι διὰ τοῦτο λέγονται ἡμέραι τῆς γρηῖας.
Ὅλον τὸν Μάρτη σκιαζομαί
Καὶ δεκοχτὼ τ' Ἀπρίλη.

- * Διότι ὁ καιρὸς κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ μέχρι τῆς 18 Ἀπριλίου ἐπιβραβεῖ πολλοὺς εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν.
- * Ὅμοιον πρὸς τὰ ἀνωτέρω εἶναι καὶ τὸ
Ἄν κίμῃ ὁ Μάρτης ὄσο νερὰ
Κι' Ἀπρίλη; ἄλλο ἔνα,
Χαρῆς τοις τὸν ἄρχοντα
Ποῦχει ἔς τὴ γῆ σπαρμένα.
- * Ὁ Μάρτιος ἦτο ἄλλοτε ὁ πρῶτος μῆν τοῦ ἔτους ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου Ἄρεος ὅστις ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐκαλεῖτο Mars.
- * Εἰς τὸν Μάρτιον ἀπέδωκαν τὸ ζῶιον τοῦ κριοῦ, ἦτοι τοῦ ἀκκου ἀμνοῦ καθ' ὅσον ὁ καιρὸς κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γλυκύς καὶ καλός.
- * Ἡ χελιδὼν φέρει τροφήν εἰς τοὺς νεοσσούς τῆς εἰκοστικῆς τῆν ὥραν ἀρχίζουσα ἀπὸ τῆς 4ης πρωΐνης.
- * Μέχρι τῆς 8ης ἐσπερινῆς ἐπισκέπτεται 640 φορές τὴν φωλεάν τῆς.
- * Ἐκάστην φοράν οἱ δύο γονεῖς φέρουσι πρὸς τοὺς νεοσσούς των τοὺλάχιστον 10 ἔντομα; ἦτοι 6,400 καθ' ἡμέραν.
- * Κατὰ γενομένης παρατηρήσεως ἡ χελιδὼν τρώγει 900 ἔντομα καθ' ἑκάστην.
- * Ἐκαστον ἔντομον παράγει κατ' ἔτος 10 γεννεάς.
- * Τὰ ἐκ τῶν γεννεῶν τούτων παραγόμενα κατ' ἔτος ἔντομα ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν 560, 970, 489, 000, 000 000
- * Φαντασθῆτε λοιπὸν ποῖον σέβας καὶ ἀγάπην πρέπει νὰ τρέφωμεν πρὸς τὸ ὠφέλιμον πτηνόν.
- * Ἀγκυραὶ πλοίου κατεσκευάσασιν πρῶτος ὁ βσιλεὺς τῆς Φρυγίας Μίδας.
- * Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἀγκύρας μεταχειρίζοντο διὰ τὴν σταθίαν τῶν πλοίων λίθους μεγάλους ἢ σάκκους πλήρεις ἄμμου.
- * Τῆς πλάστιγγος ἡ ἐφευρέσις εἶναι τόσον ἀρχαία, ὥστε ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ 2100 π. Χ.
- * Τὸ βροόμετρον ἐφευρέθη κατὰ τὸν 15' αἰῶνα ὑπὸ Τορρικέλλη.
- * Ἡλιακὸν ὠρολόγιον κατασκευασθὲν τὸ πρῶτον ἐν Ρώμῃ 261 ἔτη π. Χ.
- * Ἡ ἐφευρέσις του ὀρεῖται εἰς τοὺς Χαλδαίους.
- * Οἱ ἀριθμητικοὶ χαρακτῆρες μᾶς ἤλθον ἐξ Ἀραβίας.
- * Περὶ τὸ 550 μετηνέχθη ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ χρῆσις αὐτῶν.

ΠΝΕΥΜΑ ΜΙΚΡΩΝ

Ὁ Κώστας θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι μύωψ λέγει πρὸς τὸν Τάκη.
— Τάκη, βλέπεις αὐτὸ τὸ κάρρο μὲ τὸ σανὸ ποῦ περνᾷ;
— Ναί.
— Αἶ, λοιπὸν ἐγὼ δὲν τὸ βλέπω!
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ «Στολοκαῶστου Κανάρη».

Ὁ Κοκορομυαλάκης, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ γράμματα εἰσῆλθεν ὑπάλληλος εἰς μουσικὸν κατάστημα.
Μίαν ἡμέραν κυρία τις τὸν ἐρωτᾷ :
— Ἐχετε, μικρὲ κορμάτια-πιάνου;
Καὶ ὁ Κοκορομυαλάκης :
— Ὅχι, κυρία, πιάνο δλόκληρα ἔχομε
Ἐστάλη ὑπὸ «Μαύρης θαλάσσης»

— Τί θέσιν ἔχεις Γιῶργο εἰς τὴν τάξιν σου ;
— Εἶμαι τρίτος.
— Καὶ διατί νὰ μὴ εἶται πρῶτος ;
— Γιατί εἶναι ἄλλος παπού !
Ἐστάλη ὑπὸ «Σιγαλοῦ Λιγιολαῖ»

Ὁ μικρὸς Κουφιοκεφαλᾶκης ἀναγινώσκει τὴν ἐφημερίδα «Πρωῖαν».
Καὶ ἡ μαμά του :
— Δὲν πιάνεις τὰ βιβλία σου, μόνον διαβάζεις ἐφημερίδα ;
Καὶ ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης.
— Μὰ ὁ δασκάλος μᾶς εἶπε μαμά ὅτι ὅποιος θέλει νὰ ἀντιλαμβάνεται καλὰ πρέπει νὰ διαβάζῃ τὴν πρωῖαν !
Ἐστάλη ὑπὸ «Ἀρόσου τῆς πρῶτας».

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Αἶνιγμα 11.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσις
Ρῆμα τὸ δευτέρον μου
Θὰ εὖρχῃ δ' ἐν ἐπίρρημα
Ζητῶν τὸ σύνολόν μου
«Ἀραπάκος»

Αἶνιγμα 12.

Ὁ σύζυγός μου πρὸ πολλοῦ
Κοιμᾶται εἰς τὸ μνημα,
Ἀκέραιον, ὁ πικλιός
Ὁ Ἕλληνας μὲ ἐτίμα.
«Κορναλάκος»

Αἶνιγμα 13.

Ἄνοίγω στόμα λέοντος
Καὶ σάρκας καταπίνω
Πλήν ὕγιεις τὰς ἐξεμῶ
Καὶ σώας τὰς ἀφῆνω.
«Σπίθα»

Αἶνιγμα 14.

Τὰ δύο πρῶτα, γράμματα
Νῆσος τὸ δευτέρον μου
Ἄλλ' ὅμως φλύαρον πτηνόν
Εἶναι τὸ σύνολόν μου
«Ἀντιστροφίλος»

Μῆθημ. πρόβλημα 15.

Νὰ τεθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 εἰς τρεῖς σειρὰς καὶ τρεῖς στηλάς ὥστε ἀναγινώσκων, καθέτως καὶ ὀριζοντίως νὰ ἐξίγεται ἀθροισμα 15.

«Ἀτρόπυτος Ἑλληνας».

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 6' φύλλῳ δημοσιευθεισῶν ἀσκήσεων πνεύματος
6) Ὀλίγα - Ὀλγα. - 7) Σπλῆν - πλήν. - 8) Μηδενί πονηρῶ συγκατοικήστῃ. - 9) Πληγῆ - γῆ. - 10) γάλα ἀνῆρ λήθη ἄρης

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

— Ἀνταποκριτὰς, εὐγενῶς ἀποδεχόμενος τὴν παράκλησιν τῆς Διευθύνσεως, πρὸς οὓς δύνανται οἱ φίλοι συνδρομηταὶ νὰ καταβάλωσιν τὴν συνδρομὴν των, ὄρισα :
— Ἐν Ἀργεῖ τὸν κ. Δημ. Βαρδουιώτην δικηγόρον, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν διευθύνει τῆς ἐφημερίδος «Μεταρρυθμιστικῆς», ἐν Λίβη τὸν δῆμαρχον κ. Στυλ. Ζαφειρίου, ἐν Ἀγῶ (Σπερχειάδος) τὸν Σχολάρχην κ. Γ. Σούτην, ἐν Ἀρτῇ τὸν ἐλληνοδιδάσκον κ. Ζήχλην, ἐν Ἀγυῖ τὸν κ. Κ. Λεοντάρην δημοδιδάσκον, ἐν Βελεστίνῳ τὸν κ. Δημ. Γεωργιάδην σχολάρχην, ἐν Βόλῳ τὸν πρῶτον ἀρχιμ. ἐφημερίδων κ. Κ. Παρασκευόπουλον, ἐν Ὁρῷ

(Θήρας) τὸν κ. Μ. Σουτῆρον δημοδιδάσκον, ἐν Κερκύρᾳ τὴν ἀξιότιμον διευθύνει τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ἐβδόσεων» ἐν Καρδίτσῃ τὴν ἀξιότιμον διευθύνει τῆς ἐφημερίδος «Θεσσαλιώτικῆς», ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Εὐαγόρας», ἐν Ναυπλίῳ τὸν διδ. τῶν μαθηματικῶν κ. Μανὸν Κωστόπουλον, ἐν Πειραιεῖ τὴν ἀξιότιμον διευθύνει τῆς ἐφημ. «Σφαῖρας», τὸν κ. Ζήτην Ἀγαπριώτην διευθ. ἰδιοκτ. ἐκπαιδευτηρίου καὶ τὸν γυμνασιάρχην κ. Χρ. Γιαννιόπουλον, καὶ ἐν Πάργῳ τὸν ἀξιότιμον διευθυντ. τοῦ περιῶδ. «Ὁ Φαίδων» κ. Τ. Κανελλόπουλον.

Πρὸς τοὺς ἐργασθέντας καὶ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὑπὲρ τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» ἐκφράζω θερμὰς ἀπὸ βίθους ψυχῆς, θερμωτάτας εὐχαριστίας.

Διὰ τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνεργείας καὶ εὐχὰς σου σὲ εὐχαριστῶ χαριτωμένε Ἀγαπάκο μου. Σήμερον ὡς βλέπεις δημοσιεύω ἐν ἐκ τῶν αἰνιγμάτων σου εἶται εὐχαριστημένος;

Εἶδες λοιπὸν γλυκύ μου Ἄρθος εὐσπορον τί καλὸς ὀδοντοκίτρος εἶσι· ὁ κ. Ὄθων Λευκοβίτης; Ἄμα λοιπὸν σὲ πονετὴ ἄλλην φορὰν τὸ δοντάκι σου κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν κ. Λευκοβίτη δόξ· Ἐρμού ἀριθ. 137 παρὰ τὴν Καπινακίαν.

Μὰ ἀγαπητὲ Ἄρη μου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γράψῃς καθαρώτερα; Νὰ τώρα, τὴν λύσιν τοῦ αἰνιγμάτος σου δὲν ἤδυνήθην νὰ διακρίνω καὶ δι' αὐτὸ δὲν τὸ δημοσιεύω σήμερον. Γράψε μου λοιπὸν πάλιν ποῖα εἶναι ἡ λύσις διὰ τὸ δημοσιεύσω εἰς τὸ ἐπόμενον ἄλλα ποῦ σὲ ἀφήνει ὁ αἰετός διὰ νὰ μοῦ γράψῃς μὲ ἡσυχίαν! Ἀ!;

Ὅρθαι αἱ λύσεις σου φίλτατε Ἀργυτέλη Ροζόπουλε. Διὰ τὴν προθυμίαν σου σὲ συγχάρω θεοψύχως Ἐγγε σου.

Φιλτάτη Σπίθα, πρὸς σύνθεσιν διηγήματος θὰ προκρύξω προσεχῶς νέον διαγωνισμὸν ὡστε ἐτοιμάσου. Ἐρωτήσεις δύνασαι ν' ἀπευθύνῃς καὶ σὺ καὶ πᾶς φίλος πρὸς τὴν διεύθυνσιν. Ὅλα ἔτα μὰς ἔστειλες θὰ δημοσιευθῶσι μὲ τὴν σειράν των.

Τὸ ἄλλο φύλλον θὰ εἶναι πρῶτον Μαγευμένη ἀκρογιαλιά, χρωματιστὸ καὶ λιθογραφημένον. Θὰ τὸ ἴδῃς.

Εὐχαριστῶς σὲ ἐσημεῖωτα μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων Ρόδου τοῦ Ἐυρῶτα, τῶν αἰνιγμάτων σου ὅμως τὰ ὅποια μοῦ ἔστειλες διὰ δευτέρας ἐπιστολῆς σου θέλεις νὰ εἶρω τὰς λύσεις ἐγώ;

Τὸ πρὸς τὴν ἀτυχῆ κόρην Μαρτίαν Δηλεγιάννη ἐλεγείον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Πρωτάν» τὴν Νέαν Ἐφημερίδα καὶ τὴν «Ἐπιθεώρησιν» τῆς 16 Ἰανουαρίου φίλτατη Φαληρικῆ Ἀκτὴ Ἐκεῖ ζήτησέ το

Ἐλαβον Ἀσπίς τοῦ Ἀχιλλέως τὴν λύσιν τοῦ αἰνιγμάτος σου καὶ θὰ τὸ δημοσιεύ-

σω μὲ τὴν σειράν του. Σοὶ στέλλω φιλήματα πολλά.

Δέξου καὶ οὐ τὰ θερμὰ φιλήματά μου διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην σου Ἄρθος τῆς Βασιλλίας Ὅλα τὰ ἀδελφάκιχ σου δύνανται νὰ λαβούν μέρος εἰς τοὺς διαγωνισμούς. Τὰ αἰνιγμάτα σου εἰς τὸ ἐπόμενον.

Ὅρθαι αἱ λύσεις καὶ σὰς συμπεριέλαβον εἰς τὸν διαγωνισμὸν Πολύδωρε Κατληθμητρίου, Ὡλεανέ καὶ Γ. Κ. Σιγαρόπουλε.

Ἐλαβον ὑπ' ὄψιν τὸ τετραγώνον σὲ δεσποινίς Κατίνα Παναγιῆ ὡς ὄρθον καίτοι μὴ σύμφωνον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» δεδομένην λύσιν.

Ὡραῖα τὰ αἰνιγμάτα σου καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου ὠραιότερον Δίκαιε Ἀριστείδη μοὶ φαίνοντο ὅμως πολὺ εὐκόλα. Δὲν ἔχεις ἄλλα δυσκολότερα; Γράψε μου.

Ἐκ ταχυδρομικῆς ἀκαταστασίας ἐπῆλθεν ἡ ἀπώλεια τοῦ φύλλου φίλτατε Γ. Σάλμα ἡ ὅποια ἐλπίζω ὅτι ἐνθά ἐπαναληφθῆ

Τὸ γραμματάκι σου μὲ τὰ πολλὰ κενετῖα ἐλαβα φίλτατε Ἀρήτατο Καίωρη καὶ σὲ ἐσημεῖωσα εἰς τὸν διαγωνισμὸν. Γράψε μου.

Ἐλαβον τὰς συνδρομὰς φίλτατε Δ' Παναγόπουλε καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας σου.

Καὶ σὲ φίλτατε Τεῦθε διὰ τὸν ἐθουσιασμὸν σου. Νὰ ἴδω τὰς ἐνεργείας σου.

Καὶ ἐγὼ φίλε Κορδαλέ δὲν γνωρίζεις ποίαν εὐχαριστήσιν ἡσθάνθην ὅταν ἀνέγνωσα τὸ γραμματάκι σου μὲ τὰ ὠραῖα περιεχόμενά του· ἐξ ὅσων μοὶ ἔστειλες, ὅσα κριθῶσι κατάλληλα θὰ δημοσιευθῶσι

Καὶ ἡ ἰδικὴ μου χαρὰ εἶναι ἀνεκφραστός φίλτατε Ν Γενικόπουλε ὅταν βλέπω τόσον ἐμπράκτως ἐκδηλουμένην τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν καλῶν μου φίλων. Σὲ εὐχαριστῶ.

Καλὸν, φίλε Πισάκη, ἀλλὰ πρωτότυπον εἶναι ἡ μετάφρασις; Εἰς τὸν διαγωνισμὸν σὲ ἐσημεῖωσα.

Δὲν μοῦ ἀρέσει τὸ ψευδώνυμόν σου, φίλε Σεισομπληκτε! Τὸ ἀποσταλὲν ὀλίγον ἀντικαταγωγικόν. Στείλέ μου ἄλλο.

Εἰς ὅσα γραμματάκια ἔλαβον μετὰ τὴν 20ῆν θ' ἀπαντήτω εἰς τὸ ἐπόμενον.